

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 354

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 mai 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
212.		307.	3
— Lege pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România.....		— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Colan</i>	
306.	2	308.	3
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România.....		— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	
		309.	4
		— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 161 din 22 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.....	4-6
		Decizia nr. 163 din 6 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.....	6-7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
	2	34.	7-8
		— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 390/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții Străine.....	

★

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările ulterioare, după litera f) se introduce litera g) cu următorul cuprins:

„g) încetarea contractului de muncă sau retrogradarea, dispuse din motive politice și dovedite cu acte scrise, administrative sau judecătorești, de la acea dată.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 3 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 aprilie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 21 mai 2003.
Nr. 212.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost

dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 mai 2003.
Nr. 306.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de *Colan***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 6 lit. A pct. I și ale art. 11 alin. (1) pct. I.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru poporul și Suveranul Spaniei,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Colan* Majestății sale Juan Carlos I, Regele Spaniei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

București, 20 mai 2003.

Nr. 307.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 6 lit. A pct. I și ale art. 11 alin. (1) pct. I.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru poporul și Suveranii Spaniei,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce* Majestății sale Regina Sofia, Regina Spaniei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

București, 20 mai 2003.

Nr. 308.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului național *Steaua României*
în grad de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 3 alin. (3), ale art. 6 lit. A pct. I și ale art. 11 alin. (1) pct. I.1 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

pentru promovarea relațiilor de prietenie, colaborare, cooperare culturală și spirituală dintre popoarele român și grec, dintre Bisericile Ortodoxe din România și Republica Elenă,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce* Prea Fericitului Hristodoulos, Arhiepiscopul Atenei și al Întregii Grecii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 20 mai 2003.
Nr. 309.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 161

din 22 aprilie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002
privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite
prin titluri executorii**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Tribunalul Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 8.782/2002, aflat pe rolul acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale

privind ocrotirea proprietății private, întrucât instituie protecția unui interes general, și anume asigurarea unei discipline financiare în raporturile persoanelor fizice sau juridice cu instituțiile publice. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.782/2002, **Tribunalul Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002**, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Tribunalul Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ susține că prin reglementarea modului de executare a obligațiilor de plată ale instituțiilor publice stabilite printr-un titlu executoriu se neagă efectiv dreptul la executare silită și, implicit, la realizarea în concret a creanței, care constituie însăși finalitatea actului de justiție, prin lăsarea exclusiv la latitudinea debitorului a executării obligației. Astfel, se creează un pericol grav pentru îndeplinirea justiției și se aduce atingere principiului statului de drept,

consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție. Ordonanța nu stabilește un termen cert, justificat de împrejurări obiective, în cadrul căruia debitorii — instituțiile publice — să asigure alocări bugetare pentru plata creanțelor, ci lasă la bunul plac al acestora executarea unor hotărâri judecătorești.

De asemenea, se mai arată că nu există nici un motiv care să îndrituiască executivul să amâne *sine die* realizarea creanțelor împotriva instituțiilor publice, ordonanța nereglementând nici o sancțiune pentru ipoteza în care ordonatorii principali de credite nu dispun toate măsurile necesare în vederea asigurării în bugetele proprii și în cele ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul arată că prin Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 s-a urmărit instituirea unei discipline financiare pentru a preveni blocarea activității instituțiilor publice prin poprirea conturilor bugetare ale acestora, fără a ține seama de destinația sumelor stabilită prin buget. Întrucât textul ordonanței nu conține nici o referire la interdicția executării asupra bunurilor din inventarul instituțiilor publice aparținând domeniului privat, care rămân supuse, în continuare, dispozițiilor de drept comun privind executarea silită, nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 41 din Constituție. Singura derogare de la dreptul comun privind executarea silită pe care o instituie ordonanța se referă la poprire, impunând obligația respectării destinației creditelor bugetare prin satisfacerea creanțelor numai de la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate cu privire la acest text de lege este considerată ca fiind neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 1: *„Executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice în temeiul titlurilor executorii se realizează din sumele aprobate prin bugetele acestora la titlul de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.”;*

— Art. 3: *„În procesul executării silită a sumelor datorate de către instituțiile publice în baza unor titluri executorii trezoreria statului poate efectua numai operațiuni privind plăți dispuse de către ordonatorii de credite, în limita creditelor bugetare și a destinațiilor aprobate potrivit legii.”*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): *„România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”;*

— Art. 41 alin. (1): *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ordonanța a cărei constituționalitate este contestată are o

evidentă finalitate de protecție a patrimoniului instituțiilor publice, ca o premisă indispensabilă a derulării în condiții optime a activității acestora și, prin aceasta, a îndeplinirii atribuțiilor ce le revin ca parte integrantă a mecanismului statului.

Chiar dacă asemenea instituții, în calitate de subiecte de drept, pot stabili raporturi juridice de natură obligațională, în cadrul cărora să își asume obligații, pe care sunt ținute să le execute, aceste raporturi au doar caracter subsidiar și complementar în raport cu activitatea lor de bază.

Curtea reține că ar fi disproporționat și inechitabil a recunoaște creditorilor instituțiilor publice dreptul de a-și valorifica creanțele împotriva acestora în condițiile dreptului comun, cu consecința perturbării grave a activității care constituie însăși rațiunea de a fi a unor asemenea instituții.

Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 consacră, în materia executării creanțelor față de instituțiile publice, un regim derogatoriu de la dreptul comun, atât prin aceea că instituie restricții în urmărirea fondurilor bănești ale acestora, cât și pentru că limitează o atare urmărire exclusiv la fondurile bănești. În acest mod concepută, reglementarea în cauză nu numai că nu contravine textelor constituționale de referință, așa cum consideră autorul excepției, ci, dimpotrivă, le dă expresie. Statul de drept constituie un mecanism a cărui funcționare implică instituirea unui climat de ordine, în care recunoașterea și valorificarea drepturilor unui individ nu pot fi concepute în mod absolut și discreționar, ci numai în corelație cu respectarea drepturilor celorlalți și ale colectivității în ansamblu.

În considerarea acestei exigențe, art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție, după ce statuează că *„dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate”*, consacră dreptul legiuitorului de a stabili conținutul și limitele acestor drepturi. Or, este tocmai ceea ce se realizează pe calea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002. Instituirea anumitor restricții, impuse de rațiuni evidente, în valorificarea dreptului creditorului nu înseamnă negarea posibilității acestuia de a și-l realiza, tot așa cum instituirea unor termene pentru introducerea unei acțiuni sau pentru exercitarea căilor de atac nu semnifică restrângerea accesului liber la justiție.

În sfârșit, Curtea constată că atâta vreme cât norma constituțională garantând creanțele asupra statului nu precizează că aceasta presupune executarea lor de îndată, condițiile instituite în această materie prin ordonanță, chiar dacă afectează celeritatea procedurii, nu contravin Legii fundamentale, ci, urmărind găsirea resurselor necesare pentru executarea obligațiilor, cu respectarea exigențelor impuse de constituirea și executarea bugetului, nu fac decât să dea expresie obligației constituționale a garantării obligațiilor asupra statului.

Dacă s-ar considera că reglementarea criticată este neconstituțională, ar trebui să fie acceptată posibilitatea ca, în absența acesteia, o instituție publică să ajungă în încetare de plăți. Or, aceasta este de neconceput și constituie o încălcare a principiului potrivit căruia statul este întotdeauna solvabil și în virtutea căruia creanțele asupra statului sunt garantate. Altfel spus, extinderea regimului execuțional de drept comun și asupra creanțelor asupra statului, departe de a avea efectul scontat de autor, ar însemna, dimpotrivă, punerea statului în imposibilitatea de a-și onora obligația constituțională.

Dincolo de rațiunile înfățișate, Curtea reține că, în esență, critica autorului excepției vizează faptul că reglementarea dedusă controlului omite să circumscrie unui termen obligația debitorului instituție publică de a asigura necesarul bănesc în vederea realizării creanțelor, constatate prin titluri executorii, și nu prevede o sancțiune pentru nerespectarea acestei obligații. Însă examinarea criticii de neconstituționalitate cu un atare obiect, respectiv omisiuni ale legiuitorului, excede competenței Curtii Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

De altfel, cu privire la acest text de lege Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 202 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2002, respingând excepția ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, excepție ridicată de Tribunalul Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 8.782/2002, aflat pe rolul acestei instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 6 mai 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997
privind Codul vamal al României**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 530/2002 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 530/2002, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 15.557 din 24 octombrie 2001, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. R/8.658/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 188 din Legea nr. 141/1997 înfrânge prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 41 alin. (2) și ale art. 49. În acest sens arată că aceste dispoziții legale instituie un caz de ultraactivitate a legii, prin menținerea unui regim juridic abrogat expres prin chiar dispozițiile Legii nr. 141/1997. Apreciază că astfel se creează premisele „relativizării dreptului de proprietate” și ale restrângerii sale cu depășirea limitelor stabilite de către Constituție. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 27 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, aprobată și modificată prin Legea

nr. 102/1994, cu modificările ulterioare, contravin prevederilor constituționale ale art. 53 alin. (1) și (3), art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 41 alin. (2). În esență, arată că „aceste două texte, rămase în vigoare prin incidența dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997”, instituie prestații, altele decât impozitele și taxele, fără a se avea în considerare o situație excepțională, ceea ce restrânge libertatea comerțului.

Tribunalul Constanța — Secția civilă, având în vedere că dispozițiile art. 27 și ale art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994, cu modificările ulterioare, au fost abrogate prin art. 191 din Legea nr. 141/1997, respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997, instanța de judecată consideră că aceasta este neîntemeiată. În acest sens arată că operațiunile vamale sunt supuse regimului juridic existent la momentul realizării lor, atât în ceea ce privește crearea, cât și finalizarea lor, „astfel încât nu se poate interpreta că, în măsura în care finalizarea intervine ulterior abrogării legii, aceasta ar ultraactiva”. De asemenea, consideră că celelalte critici nu pot fi reținute, deoarece autorul excepției nu menționează ce înțelege prin „relativizarea dreptului de proprietate” și nici modul în care acest drept este restrâns prin dispozițiile legale criticate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 188 din Legea nr. 141/1997 este neîntemeiată. În acest sens arată că prin aceste dispoziții legale se dă expresie principiului *tempus regit actum*, „potrivit căruia o situație juridică produce acele efecte care sunt prevăzute de legea în vigoare la data producerii ei”. Guvernul consideră că celelalte critici invocate de autorul excepției nu pot fi reținute, deoarece nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 188 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. 188: „Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”;

— Art. 41 alin. (2): „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (1) și (6), precum și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 188 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nippon Group Product” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 530/2002 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 390/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții Străine

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 390/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții Străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 24 iunie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Literele b), d) și h) ale alineatului (1) al articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„b) monitorizează respectarea prevederilor legale privind regimul investițiilor străine în România și inițiază proiecte de acte normative pentru îmbunătățirea legislației în domeniu, pe care le supune spre adoptare Guvernului;

d) coordonează activitatea de promovare, pe plan intern și internațional, a investițiilor străine directe în România, asigurând ducerea la îndeplinire a obiectivelor Programului de guvernare în acest domeniu;

h) informează periodic Guvernul cu privire la volumul, originea, structura, domeniul de activitate și tendința investițiilor străine directe; în acest scop, lunar, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, Banca Națională a României, Direcția Generală a Vămilelor, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și celelalte instituții publice sau private care înregistrează, conform legii, informații privind investițiile străine directe în România au obligația de a comunica Agenției datele pe care le dețin, referitoare la elementele prevăzute mai sus;”

2. Alineatul (5) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(5) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale Agenția are dreptul să solicite informații de la celelalte organe ale

administrației publice centrale, de la autoritățile administrației publice locale, de la alte instituții și autorități publice, precum și de la societățile comerciale la care statul este acționar sau asociat, acestea având obligația de a furniza datele solicitate.“

3. După alineatul (5) al articolului 2 se introduc două alineate noi, (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) În desfășurarea activității de promovare și atragere a capitalului străin în economie, Agenția este sprijinită de Consiliul pentru Strategie, organ deliberativ, fără personalitate juridică, din componența căruia fac parte reprezentanți de prestigiu ai mediului de afaceri din țară și din străinătate și președintele Agenției.

(7) Consiliul pentru Strategie va coordona activitatea Agenției referitoare la tehnicile de abordare a potențialilor investitori străini interesați de dezvoltarea unor proiecte de investiții în România, diseminarea informațiilor în mediile de afaceri din străinătate și va orienta direcțiile de acțiune ale Agenției în vederea obținerii unor rezultate conform celor mai bune practici în domeniu, pentru asigurarea unei transparențe sporite a procesului de promovare și atragere a investițiilor străine în economie și identificarea soluțiilor optime necesare realizării obiectivelor în domeniu stabilite prin Programul de guvernare.“

4. După articolul 2 se introduce un articol nou, art. 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — (1) Consiliul pentru Strategie este condus de un președinte, numit prin decizie a primului-ministru.

(2) Consiliul pentru Strategie este compus din 11–15 membri, inclusiv președintele Agenției, propuși de

președintele Consiliului pentru Strategie și numiți prin decizie a primului-ministru.

(3) Pot fi membri ai Consiliului pentru Strategie numai persoanele care au pregătire profesională și experiență relevantă în domeniul afacerilor, precum și probitate morală recunoscută.

(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 2 alin. (7), Consiliul pentru Strategie emite decizii care sunt obligatorii pentru Agenție.

(5) Membrii Consiliului pentru Strategie nu au dreptul de a participa la deliberarea sau la adoptarea unei decizii, în situația în care într-o anumită operațiune au, direct ori indirect, vreun interes personal financiar, comercial sau de altă natură.

(6) Consiliul pentru Strategie funcționează pe baza unui regulament propriu de organizare și funcționare.

(7) Activitatea curentă a Consiliului pentru Strategie va fi asigurată de Secretariatul tehnic.“

5. Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Personalul Agenției se încadrează conform legii, cu respectarea structurii organizatorice și în limita numărului de posturi prevăzute prin hotărâre a Guvernului.“

Art. II. — Legea nr. 390/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții Străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată, după aprobarea acesteia de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

Președintele Agenției Române pentru Investiții Străine,
Marian Florian Săniuță

București, 17 mai 2003.
Nr. 34.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro